

Τυρινής: Ευλόγησε τους εχθρούς μου, Κύριε (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 27 Φεβρουαρίου, 2014

Ευλόγησε τούς εχθρούς μου, Κύριε! Ακόμη κι εγώ τούς εύλογω και δέν τούς καταριέμαι.

Οι εχθροί μέ έχουν οδηγήσει στην άγκάλη Σου περισσότερο άπ' ό,τι οί φίλοι μου. Οί φίλοι μου μέ έχουν προσδέσει στή γη, ένω οί εχθροί μέ έχουν λύσει από τή γη και έχουν συντρίψει όλες τίς φιλοδοξίες μου στόν κόσμο.

Οί εχθροί μέ έχουν άποξενώσει από τίς έγκόσμιες πραγματικότητες και μέ έκαναν ξένο και άπισυσχετισμένον από τή ζωή του κόσμου. Όπως άκριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει πιό άσφαλές καταφύγιο από ένα άλλο πού ζη στην ήσυχία, έτσι κι εγώ. Καταδιωγμένος από τούς εχθρούς, έχω άνακαλύψει τό άσφαλέστερο καταφύγιο και προφυλάσσομαι κάτω από «τή σκιά των πτερύγων Σου», όπου ούτε φίλοι ούτε εχθροί μπορούν νά άπωλέσουν τήν ψυχήν μου.

Ευλόγησε τούς εχθρούς μου, Κύριε! Ακόμα και εγώ τούς εύλογω και δέν τούς καταριέμαι.

Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν όμολογήσει τίς άμαρτίες μου ένώπιον του κόσμου. Αυτοί μαστίγωναν κάθε φορά πού εγώ δίσταζα νά τιμωρήσω τόν έαυτόν μου. Μέ βασάνιζαν, κάθε φορά πού εγώ προσπαθούσα νά άποφύγω τά βάσανα. Αυτοί μέ επέπληταν, κάθε φορά πού εγώ κολάκευα τόν έαυτόν μου. Αυτοί μέ κτυπούσαν κάθε φορά πού εγώ είχα παραφουσκώσει από τήν άλαζονεία.

Ευλόγησε τούς εχθρούς μου, Κύριε. Ακόμη και εγώ τούς εύλογω και δέν τούς καταριέμαι.

Κάθε φορά πού είχα κάνει τόν έαυτόν μου σοφό, αυτοί μέ άποκάλεσαν άνόητο. Κάθε φορά πού είχα κάνει τόν έαυτόν μου δυνατό, αυτοί μέ περιγέλασαν σαν νά είμουνα νάνος. Κάθε φορά πού θέλησα νά καθοδηγήσω άλλους, οί εχθροί μέ έσπρωξαν στο

περιθώριο. Κάθε φορά πού ἔσπευδα νά πλουτίσω, αὐτοί μέ ἐμπόδισαν μέ σιδερένια χέρια. Κάθε φορά πού εἶχα σκεφθεῖ ὅτι θά κοιμόμουν πιά εἰρηνικά, αὐτοί ἄγρια μέ ξύπνησαν. Κάθε φορά πού προσπάθησα νά κτίσω ἕνα σπίτι γιά νά ζήσω ἐκεῖ χρόνια πολλά καί εἰρηνικά, αὐτοί τό κατεδάφισαν καί μέ ἔβγαλαν ἔξω.

Στ' ἀλήθεια, Κύριε, οἱ ἐχθροί μου μέ ἔχουν ἀποσυνδέσει ἀπό τόν κόσμο καί ἄπλωσαν τά χέρια μου στό κράσπεδο τοῦ ἱματίου Σου.

Εὐλόγησε τούς ἐχθρούς μου, Κύριε! Ἀκόμη κι ἐγώ τούς εὐλογῶ καί δέν τούς καταριέμαι.

Εὐλογησέ τους καί πλήθυνέ τους!

Πλήθυνέ τους καί κάνε τους ἀκόμα πιό σκληρούς ἐναντίον μου!

Ὡστε ἡ καταφυγή μου σέ Σένα νά μήν ἔχει ἐπιστροφή. Νά διαλυθεῖ ἡ κάθε ἐλπίδα μου στούς ἀνθρώπους σάν ἱστός ἀράχνης. Ν' ἀρχίσει ἀπόλυτη γαλήνη νά βασιλεύει στήν ψυχή μου. Νά γίνει ἡ καρδιά μου τάφος τῶν δύο κακῶν διδύμων ἀδελφῶν μου: τοῦ θυμοῦ καί τῆς ἀλαζονείας. Νά μπορέσω νά ἀποθηκεύσω ὅλους τούς θησαυρούς μου «ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Νά μπορέσω γιά πάντα νά ἐλευθερωθῶ ἀπό τήν αὐταπάτη, ἡ ὁποία μέ περιέπλεξε στό θανατηφόρο δίκτυ τῆς ἀπατηλῆς ζωῆς.

Οἱ ἐχθροί μέ δίδαξαν νά μάθω αὐτό πού δύσκολα μαθαίνει κανεῖς, ὅτι δηλαδή, ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει ἐχθρούς στόν κόσμο, ἐκτός ἀπό τόν ἑαυτό του!...

Εἶναι πράγματι δύσκολο γιά μένα νά πῶ ποιός μοῦ ἔκανε περισσότερο καλό καί ποιός περισσότερο κακό: Οἱ ἐχθροί ἢ οἱ φίλοι μου;

Γι' αὐτό, εὐλόγησε Κύριε, καί τούς φίλους μου καί τούς ἐχθρούς μου...

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή: imaik.gr)